VERANDER JE LEVEN-VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

18e jaargang - Nummer 8 -

HELDEN NAVOLGEN
Verander de wereld

Het is mijn gevecht
Als oorlog persoonlijk wordt

Twee levens om na te bootsen
De grootmoeder en de heilige

copyright 2017 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:

Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Activated Europe:
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way Luton, Beds.
LU3 4BU, United Kingdom

Email:
activatedEurope@activated.org

Bijbelvertaling genomen uit NBV, tenzij anders vermeld.

Inhoud

3 Persoonlijk
4 Het voorbeeld van helden volgen
6 Uiterlijke schijn
10 Eddy en de oorring
12 Het is mijn gevecht
16 Twee levens die ik wil nadoen
18 Wees vriendelijk
20 Olympisch geloof
24 Onbezongen helden
26 Wat het meeste telt
28 Mijn liefde voor jou

De kracht van een aanraking, een glimlach, een vriendelijk woord, een luisterend oor, een oprecht compliment, of de kleinste zorgzame daad; allemaal hebben ze de macht om een leven volledig te veranderen. Helaas worden ze vaak niet op waarde geschat.

-Leo Buscaglia (1924-1998)

Het geheim

Een Christelijk leven leiden in deze gecompliceerde wereld lijkt vaak heel moeilijk. Er zijn zoveel alledaagse dingen die constant om onze aandacht vragen. Dat is niet zo erg, maar ze nemen wel een hoop tijd in beslag en hinderen ons in onze geestelijke groei. Toch kennen we allemaal wel mensen die een manier gevonden schijnen te hebben om de juiste balans te onderhouden tussen de conflicten van het hedendaagse leven en hun geestelijke groei. Talloze Christenen vóór ons zijn er in hun tijd natuurlijk ook in geslaagd. Wat is dan het geheim? Net zoals we eten, en zuurstof en beweging nodig hebben om fysiek te kunnen groeien, zijn er drie essentiële dingen die nodig zijn voor geestelijke groei.

We groeien door te eten – Het lezen en bestuderen van Gods Woord en andere voedende lectuur is als voedsel voor onze zielen en essentieel voor geestelijke groei en geestelijk leven. "Wat ik gezegd heb is Geest, en leven." [1] "Telkens als ik uw woorden hoorde, nam ik ze als voedsel tot mij. Uw woorden gaven mij een diepe vreugde, want ik behoor u toe, o Heer."[2]

We groeien door adem te halen – Gebed wordt weleens 'de adem van de ziel' genoemd. In 1 Tessalonicenzen 5:17 staat dat we moeten "bidden zonder ophouden" en in Romeinen 12:12 "bid onophoudelijk."[3]

We groeien door te oefenen – We oefenen door actief in de voetsporen van Jezus te lopen, te doen wat in ons vermogen ligt om de hulpbehoevenden te helpen, belaste mensen te verlichten en de ontmoedigde harten aan te moedigen. Bovenal kunnen we, zoals Johannes de Doper, anderen verwijzen naar "Het Lam Gods dat de zonde van de wereld wegneemt."[4]

Geestelijke groei is niet eenvoudig, maar welke vorm van groeien is dat wel! Geestelijke groei vraagt om moed. Dat was de eigenschap waaraan de geestelijke leiders van hun tijd konden zien dat de apostelen bij Jezus waren geweest: "Toen de leden van het Sanhedrin zagen hoe vrijmoedig Petrus en Johannes optraden en begrepen dat het gewone, ongeletterde mensen waren, stonden ze verbaasd en ze realiseerden zich dat beiden in Jezus' gezelschap hadden verkeerd."[5] Lees verder om te onderzoeken wat Christenen van het verleden en het heden te zeggen hebben over een leven dat wordt geleid met God in het middelpunt.

Samuel Keating

1 Johannes 6:63
2 Jeremia 15:16
3 NBV
4 Johannes 1:29
5 Handelingen 4:13

Het voorbeeld van helden volgen

Door Anna Perlini

Toen ik voor het eerst van Albert Schweitzer hoorde was ik tien en ik was diep onder de indruk van zijn toewijding; dat ging zelfs zo ver dat ik er over dacht om arts te worden zoals hij en in zijn voetsporen te treden in Afrika. Dat waren de dagen dat je, als je iets te weten wilde komen over iets of iemand, boeken en encyclopedieën moest doorlezen waar je vaak voor naar de bibliotheek moest. Met andere woorden, als je nieuwsgierigheid ergens door gewekt werd, kon je die niet direct bevredigen en was er een zekere hoeveelheid onderzoeksdrift voor nodig en een drang om mysteriën te ontrafelen.

Ik was een boekenwurm, en mijn helden waren tot op dat moment de vrucht van iemands verbeelding geweest; Robin Hood, Mary Poppins. Ik had een levendige fantasie en bedacht ook mijn eigen helden, totdat ik boeken begon te lezen over echte mensen die zendelingen, ontdekkingsreizigers en voorvechters van de vrijheid waren.

Albert Schweitzer was de eerste van een lange reeks, gevolgd door Martin Luther King, John Kennedy, Gandhi, Florence Nightingale en nog vele anderen. Ik besefte dat er naast de vreselijke schurken waar ik op school in de geschiedenisboeken over moest lezen, ook nog veel bewonderenswaardige mensen op de aarde hadden rondgelopen!

Op prille leeftijd besloot ik om bij de categorie wereldveranderaars te willen horen. Om de andere week ging mijn passie naar een ander werelddeel of beroep, afhankelijk van de held waar ik over aan het lezen was. Nu, jaren later, kan ik vol blijdschap zeggen dat mijn wens vervuld is. Ik heb de stem van mijn hart kunnen volgen en heb jarenlang op missievelden gezeten waar het niet altijd makkelijk is geweest, en ik wijd nog steeds het grootste deel van mijn tijd aan het helpen van mensen die me nodig hebben.

Dit is niet altijd even glad verlopen en ik heb er fouten bij gemaakt waar ik soms duur voor heb moeten betalen, maar nu komt het mooiste nog: een van de bijwerkingen van dit nieuwe tijdperk van "Direct beschikbare informatie" was, dat ik weer heb kunnen lezen over mijn vele helden uit het verleden en het heden en er achter ben gekomen dat ze niet zo heilig en volmaakt waren als ik had gedacht. Het waren allemaal maar mensen en een aantal dingen waar ze in geloofden, die ze zeiden of deden, zouden op het eerste gezicht heel teleurstellend kunnen zijn.

Maar later waren het juist die "onvolkomenheden" en menselijke zwakheden waar ik door werd aangemoedigd toen ik zelf ook van mijn voetstuk viel.
Het goede dat die wereldveranderaars deden wogen veruit tegen het slechte op en dat is bewijs genoeg dat je niet volmaakt hoeft te zijn om jouw deel van de wereld te veranderen. Niemand van mijn vroegere helden was dat, maar ze hebben toch hun gedeelte van de wereld veranderd!

UITERLIJKE SCHIJN EN HET GROTERE GEHEEL

Naar een artikel van Maria Fontaine

Vind jij jezelf soms ook weleens een flop? De dingen die je hebt gedaan hebben totaal niet de uitwerking gehad die je gedacht had dat ze zouden hebben, of zoals je gewild had? Je verwachtingen zijn niet uitgekomen en je doel is niet bereikt? Laat me je dan eens vertellen over een man die zichzelf een mislukkeling vond. Hij had een zwakke gezondheid, en was vaak zo ontmoedigd dat hij het bijltje er maar bij wilde neergooien. Zijn ouders waren allebei gestorven toen hij nog maar 14 was. Hij werd van school gestuurd, wat betekende dat zijn dromen over een hogere opleiding en zijn doel om dominee te worden uitgesloten werden. Hij worstelde met eenzaamheid en isolatie. Hij vocht tegen de angst voor de dood. Hij stierf op jonge leeftijd in verarmde omstandigheden na een zware ziekte, en had ogenschijnlijk maar weinig gepresteerd.

In zijn eigen ogen en in de ogen van anderen was hij destijds een mislukking. Maar zijn verhaal is een inspiratie geworden voor andere zendelingen en dienaren van God, zowel in het verleden als in het heden. De mensen die hij tot God had gebracht vertelden anderen er over, en veel mensen werden beïnvloed door zijn zendingswerk. Hele generaties van Christenen werden geïnspireerd door zijn gebedendagboek. Toen hij stierf had hij er geen idee van dat hij iets bereikt had, behalve een handjevol mensen die hij overtuigd had. Zijn leven werd pas na zijn dood erkend.

Het waren juist zijn problemen op deze aarde, zijn zogenaamde mislukkingen in de vorm van twijfel en depressie, zijn geestelijke nood, waardoor veel andere zendelingen aangemoedigd werden en gesterkt werden in hun missie.
Was dat alles dus een mislukking? Of was het juist zo dat God zijn leven wilde gebruiken als een licht, hoe nietig het ook was en hoe kort het ook geschenen heeft voordat het werd gedoofd, om verlichting en aanmoediging te brengen aan toekomstige generaties van dienaren van God?

Had God een fout gemaakt? Is het mogelijk om er uit te zien als een mislukkeling en toch nog steeds een succes te zijn in de ogen van God? De naam van de zendeling over wie ik het heb was David Brainerd. Hier is een kort overzicht van zijn leven, samengevat en bij elkaar gezocht uit verscheidene boeken en bronnen op het internet:

David Brainerd, zendeling bij de Indianen van Noord-Amerika.
Geboren 20 april, 1718.
Toen hij 21 was, had hij Jezus als zijn Heiland aangenomen en was hij vastbesloten om een getuige te zijn. In september 1739 schreef hij zich in bij het college van Yale. Het was op Yale een tijd van veranderingen. Toen hij de school binnenkwam werd hij ontmoedigd door de godsdienstige onverschilligheid die hij overal om zich heen bespeurde, maar de invloed van George Whitefield en de Grote Ontwaking maakte grote indruk op hem. Overal ontstonden er plotseling gebeds- en bijbelstudiegroepjes, gewoonlijk tot groot ongenoegen van de schoolautoriteiten die bang waren voor al dat religieuze "enthousiasme." In een atmosfeer als deze maakte Brainerd de ongepaste opmerking over een van de leraren, dat hij "niet meer genade had dan een stoel," en hij bestempelde hem als een hypocriet. De opmerking kwam terecht bij het schoolbestuur en David werd van school gestuurd nadat hij weigerde om zich in het openbaar te verontschuldigen voor iets dat hij in persoonlijke sfeer had gezegd. Brainerd volhardde in zijn pogingen het evangelie te verspreiden, ofschoon hij gemeten naar de maatstaven van de zendingsorganisaties als een riskante kandidaat voor de zending werd beschouwd. Volgens zijn eigen

zeggen was hij melancholiek van aard. Hij was fysiek niet erg sterk, was vaak ziek en gedeprimeerd en moest vaak met verlof. In 1742 kreeg hij een opdracht als zendeling onder de oorspronkelijke bevolking van Amerika. Zijn eerste jaar als zendeling was niet bepaald een succes. Hij kon de taal van de inboorlingen niet spreken, en was totaal niet voorbereid op de moeilijkheden van het leven in de wildernis. Hij was eenzaam en diepbedroefd. Hij schreef:

"Ik was volkomen ontmoedigd. Het scheen me toe dat ik nooit iets zou bereiken met de Indianen. Mijn ziel was het leven moe, en ik verlangde hevig naar de dood." Ik zit in een eenzame deprimerende woestijn… Mijn dieet bestaat voor het grootste gedeelte uit haastig bereide pudding (een soort ruw griesmeel), gekookte maïs en brood in hete as gebakken. Mijn onderdak is een hoopje stro dat is uitgelegd over wat planken. Mijn werk is uitermate zwaar en moeilijk."

Zijn eerste winter in de wildernis was een en al ontbering en ziekte. Zijn tweede jaar als zendeling beschouwde hij als een volslagen mislukking en zijn hoop om iets te bereiken met het evangeliseren van de Indianen verflauwde. Hij dacht er ernstig over na om zijn werk maar op te geven.

Zijn derde jaar ging hij naar een ander gebied en daar begonnen zijn bijeenkomsten te groeien en kwamen er wel zeventig Indianen tegelijk naar toe. Sommigen moesten wel zestig km reizen om de reddingsboodschap te kunnen horen. Er was een godsdienstige opwekking en na anderhalf jaar had de reizende predikant ongeveer 150 mensen tot God gebracht, waarvan er een heleboel zelf ook gingen getuigen. Brainerds eerste reis naar een wilde stam werd een wonder waardoor hij vereerd werd door de inboorlingen als "profeet van God." Hij had zijn kamp opgezet aan de rand van een nederzetting van inboorlingen en was van plan om de gemeenschap de volgende ochtend te benaderen met het Evangelie. Zonder dat hij het in de gaten had werd alles wat hij deed in de gaten gehouden door krijgers die er op uit gestuurd waren om hem te doden. F.W. Boreham heeft verslag gedaan van het voorval:

Toen de krijgers Brainerds tent naderden zagen ze het bleekgezicht op zijn knieën zitten. Terwijl hij aan het bidden was glibberde er plotseling een ratelslang aan zijn zijde, met zijn lelijke kop in de aanvalshouding. Hij stak zijn gespleten tong bijna in zijn gezicht, maar toen plotseling, zonder enige aanleiding gleed hij snel weer terug de struiken in. "De Grote Geest

is met het bleekgezicht!" zeiden de Indianen, en daarom verwelkomden ze hem als een profeet. Het incident met de ratelslang was niet alleen een getuigenis van de vele wonderen die God voor David Brainerd gedaan heeft, maar laat ook heel goed zien hoe belangrijk gebed was in zijn leven en hoezeer hij er mee bezig was. Op bladzij na bladzij in 'Het leven en het dagboek van David Brainerd' zijn zinnen te lezen als:

* God gaf me de kracht weer om te vechten voor talloze zielen, en ik had veel vuur tijdens de zoete plicht van voorbede.
* Ik bracht veel tijd door met gebed in de bossen en het leek alsof ik boven de dingen van deze wereld uitsteeg.
* Bracht deze dag door met geheime vasten en gebed, van de ochtend tot de avond.
*Het regende en de wegen waren modderig, maar dit verlangen werd zo sterk dat ik aan de kant van de weg neerknielde en God er alles over vertelde. Terwijl ik aan het bidden was, zei ik tegen Hem dat mijn handen voor Hem zouden werken, mijn tong voor Hem zou spreken, als Hij me maar wilde gebruiken als Zijn instrument, toen er plotseling een licht scheen in de duisternis van de nacht en ik wist dat God mijn gebeden had gehoord en beantwoord.
* In de stille momenten die ik uittrek midden in het woelige leven, heb ik afspraken met God. Uit deze stille tijden kom ik tevoorschijn met een verfriste geest en met een hernieuwd besef van kracht. Ik hoor een stem in de stilte en word me steeds meer bewust dat het de stem van God is."

Na alle ontberingen die Brainerd te verduren had gehad was zijn gezondheid stuk. Hij stierf op 29-jarige leeftijd in 1747. Zijn belangeloze toewijding en leven van gebed inspireerde andere zendelingen zoals Henry Martin, William Carey, Jonathan Edwards, Adoniram Judson en John Wesley. Zijn invloed na de dood was groter dan de resultaten die hij tijdens zijn leven behaalde. Zijn reisverslagen werden een klassiek voorbeeld dat velen er toe aangezet heeft de Heer te gaan dienen. Zijn invloed is het bewijs dat God iedereen die bereid is een instrument te zijn, kan en zal gebruiken, hoe teer en hulpeloos het ook is.

<< >>

EDDY EN DE OORRING

Door Dina Ellens

Soms zijn de grootste helden eigenlijk de onbekende kleine mensen die hun leven met rustige moed leiden. Door hun voorbeeld laten ze een onuitwisbare indruk achter. Zo iemand is Eddy. Elke zaterdagochtend werk ik als vrijwilligster op de kinderafdeling van een centrum voor kankerpatiënten, waar ik Engelse les geef aan het personeel, de patiëntjes en hun ouders. Ik probeer er altijd iets leuks van te maken en gebruik ook vrolijke liedjes en spelletjes, zodat het iets is waar ze naar kunnen uitkijken; iets dat hun gedachten van ziekte en pijn afhoudt, ook al is het maar heel even. Eddy doet altijd vol aandacht mee, met stralende ogen van opwinding.

Vorige week werd Eddy zoals gewoonlijk de kamer in gereden voor onze les. Hij was zo blijmoedig, zong enthousiast mee en stortte zich met volle overgave op de spelletjes. Ik had in het geheel

niet in de gaten dat er een nieuw verband om de stomp van zijn rechterbeen zat, totdat een personeelslid me vertelde dat Eddy pas uit het ziekenhuis terug was, waar ze weer 10 cm van zijn been afgehaald hadden. “De artsen hopen dat ze deze keer alle kankercellen verwijderd hebben,” zei ze.

Ik zag hem rondrijden in zijn rolstoel en vrolijk praten met de andere kinderen en met zijn moeder en ik verwonderde me over de geestkracht die hij bezat. Eddy is nog maar 12 jaar en zijn ouders hebben een boerenbedrijf in een naburig dorpje. Ze houden zielsveel van hun zoon en geven hem veel liefde en emotionele steun, en als gevolg daarvan kon de jongen een tweede amputatie aan, vol moed en een blijmoedige houding.

Toen ik later thuiskwam merkte ik dat een van de zilveren oorringen die ik die dag gedragen had, verdwenen was. Ik werd een beetje ontmoedigd en dacht: “Zie je nou, sloof ik me daar uit en probeer ik de kankerpatiënten op te vrolijken en kijk eens wat ik er voor terugkrijg.” Ik doorzocht mijn kamer, en daarna het hele huis en de oprit bij de garage. Maar er was geen oorring te bekennen.

Toen schaamde ik me wel een beetje over mijn gemopper. Ik kon haast een stem horen zeggen: “Jij bent vandaag je favoriete oorring kwijtgeraakt, maar Eddy is 10 cm van zijn been kwijt!” Volgens de bijbel gaat er niets verloren in Gods koninkrijk. Op een dag zal alles goed gemaakt worden en zal God alle tranen wegwissen.1 Ondertussen ben ik er zeker van dat Eddy’s stille moed en heldhaftige houding hier op aarde anderen zal inspireren om hun zegeningen te tellen.

HET IS MIJN GEVECHT

Door Mara Hodler

Er is een film; Shenandoah genaamd die speelt in de Amerikaanse Burgeroorlog. Het is een ontroerend verhaal over een familie in het Zuiden die bij dat conflict betrokken raakte. De patriarch van het gezin, Charlie Anderson, probeert zijn zonen er voortdurend van te weerhouden, zich in de oorlog te storten. Charlie wil graag neutraal blijven en er niets mee te maken hebben, totdat zijn familie persoonlijk door de oorlog getroffen wordt.
Voor de oorlog hadden ze een goed leven. Het gezin bezat een grote boerderij; de zes zoons waren allemaal volwassen mannen en hadden er een bloeiend bedrijf van gemaakt. Ze hadden het goed en gingen stuk voor stuk trouwen en een eigen gezin stichten. De vader was weduwnaar maar zijn kinderen groeiden op tot sterke, gelukkige en wijze mensen en dat, gekoppeld aan het feit dat het goed ging met de boerderij, maakte hem tot een tevreden mens.

Op een dag gaat de jongste zoon Boy samen met zijn vriend op wasbeerjacht en belanden ze in een hinderlaag van de Confederates. Ze gaan er als een haas vandoor en proberen uit de handen van de soldaten te blijven. Als ze denken dat ze in veiligheid zijn, houden ze stil bij een beek om water te drinken. Bij de beek vindt Boy een oude rebellenpet (de Confederates waren rebellen) en zet hem zonder er bij na te denken op. Nog geen minuut later komen ze een patrouille van de Union tegen die Boy aanziet voor een rebellensoldaat. De Union soldaten nemen hem mee als krijgsgevangene.

Zijn vriend weet te ontsnappen en rent terug naar de boerderij om Charlie te vertellen wat er met zijn zoon gebeurd is. Nu is hij opeens heel betrokken bij de oorlog. Hij wordt in plaats van toeschouwer een actieve deelnemer om zijn zoon te redden.

Hij zegt tegen zijn zonen: “Nu

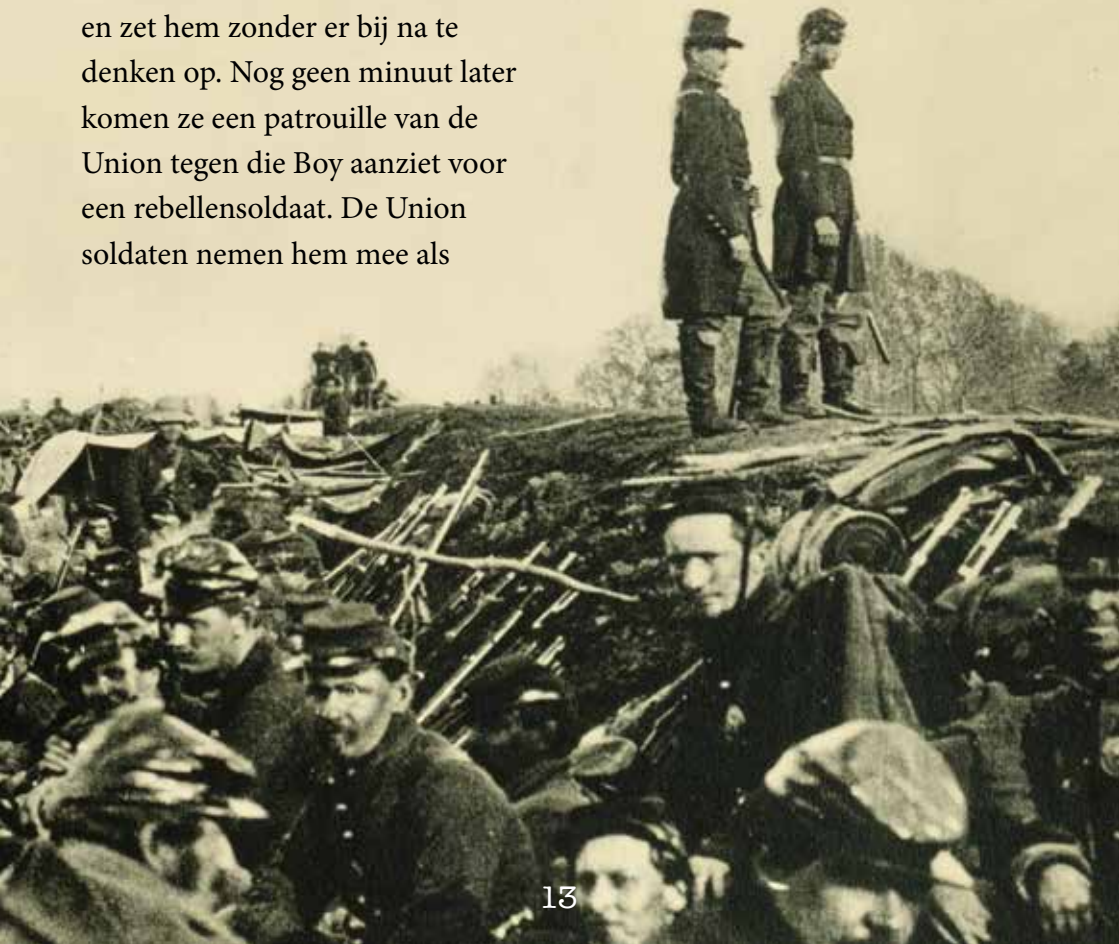

is het oorlog." Het gevecht werd persoonlijk. Hij wilde geen oorlog voeren omdat hij daar toe gedwongen werd door de een of andere regering, maar omdat het leven van iemand van wie hij hield gevaar liep als hij niets zou ondernemen.

Toen hij eenmaal het besluit genomen had dat dit zijn oorlog was, hoefde niemand hem te zeggen wat hij moest doen. Hij hoefde niet gemotiveerd te worden; de enige motivatie die hij nodig had was dat het ging om iemand die hij lief had. Ik kan me wel vereenzelvigen met Charlie Anderson en de stelling die hij neemt, dat het nu oorlog is. Ik wist altijd wel over Jezus, en ik geloof dat ik wel van Hem hield, maar het duurde een hele tijd voordat ik mijn leven zogezegd voor Hem op het spel zette. Als je een gemakkelijk leven hebt en de moeilijkheden die samen gaan met het leven van een gelovige kunt vermijden…tja, wie zit er nou op moeilijkheden te wachten, nietwaar?

Maar het zit zo: Satan is er op uit om te hinderen, onze plannen dwars te zitten en Gods plan voor de mensheid te dwarsbomen, en hij heeft Gods kinderen al gebrandmerkt als zijn vijanden. In antwoord daarop worden we opgeroepen om ons geestelijk te bewapenen1 en een verschil te maken in het gevecht door ons levende voorbeeld.
Maar dat betekent allemaal niets totdat we de keuze maken om het "onze oorlog te maken." Als het gevecht persoonlijk wordt, dan zullen we, net als Charlie Anderson, niet zomaar toeschouwers zijn van alles wat er om ons heen gebeurt, maar dan zullen we soldaten worden die vastbesloten zijn om een verschil te maken.

Het begint bij het begrijpen waarom kleine beslissingen belangrijk zijn. Zoals een soldaat dagelijks oefent, of hij nu de oorlog in gestuurd is of niet, moeten wij actief zijn in onze geestelijke voorbereidingen. Onze "missies" zullen waarschijnlijk alledaagse dingen betreffen. De mijne tenminste wel. Dingen

zoals een vredestichter zijn, opmerkzaam zijn, de tijd nemen om te kijken wat anderen nodig hebben, en meer van dat soort dingen.
Dat is niet erg. Ik begrijp heel goed dat ook die kleine dingen invloed hebben op het grotere geheel.

Het gaat erom dat ik ervoor gekozen heb om me in te spannen voor de zaak van Christus. Het is niet iets dat ik doe omdat mijn ouders het ook deden of niet deden, of omdat mijn vrienden het allemaal doen of niet doen. Het is iets dat ik doe omdat Gods gevecht mijn gevecht is geworden en ik zoveel mogelijk gevechten voor onze kant wil winnen.

Zie Efese 6:10-18

> Als je niets doet voel je je overweldigd en machteloos. Maar als je er iets aan doet krijg je een gevoel van hoop en vervulling omdat je weet dat je aan het werk bent om alles beter te maken.
>
> –Maya Angelou (1928-2014)

> Mijn eigen helden zijn de dromers; van die mannen en vrouwen die geprobeerd hebben om de wereld beter te maken dan toen ze hem vonden, in grote of kleine dingen. Sommigen zijn er in geslaagd, anderen hebben gefaald, de meesten hadden gemengde resultaten…maar het is de poging die heldhaftig is, zoals ik het zie. Of ze nu winnen of verliezen, ik bewonder mensen die een goed gevecht leveren.
>
> – George R.R. Martin

Twee levens die ik wil nadoen

Door Rosane Pereira

Mijn grootmoeder Sabine was een heilige die ik persoonlijk heb mogen ontmoeten. Ze had geen geboortebewijs, maar is lang genoeg naar school geweest om goed te leren lezen. Ze las iedere dag in haar bijbel en sloeg nooit een heilige mis over op zondag. Ze was lief en zachtaardig, maar liet nooit een gelegenheid voorbij gaan om ons iets te leren zodat we goede mensen konden worden. Zoals de keer toen ik samen met mijn zuster en mijn nichtjes fruit stal uit de boomgaard van de buren. Toen we thuiskwamen wist ze direct dat we kattenkwaad hadden uitgehaald. Ze hoefde alleen maar naar ons te kijken. Nadat we hadden bekend wat we gedaan hadden liet ze ons naar die mensen toe gaan om onze verontschuldigingen aan te bieden.

Zij was de enige die ik, naar oud gebruik, de zegen moest vragen en de hand moest kussen als ik haar gedag zei, maar ze was ook de enige bij

wie ik de zalving voelde als ze antwoordde: "God zegen je, mijn kleine meid!" Ze was klein en teer, maar haar acht kinderen en veertien kleinkinderen hielden van haar en keken naar haar op. Mijn vader zei dat ze haar hele leven voor haar familie had geleefd en dat hij nooit een klacht uit haar mond had horen komen. Ze was een geweldige vrouw die veel mensen op haar manier had beïnvloed, mijzelf inbegrepen.

Ze doet me denken aan nog een andere eenvoudige vrouw, Moeder Teresa van Calcutta. Ik zag laatst de biografische film The Letters of Mother Teresa (De brieven van Moeder Teresa) Hij laat het nederige begin van haar werk met de armen zien en hoe een aantal rijke middelbare scholieren besloten om hun leven aan Jezus te wijden door het voorbeeld dat ze gaf. Hij gaat ook over het lijden dat ze moest ondergaan en zelfs over haar tegenstanders; mensen die haar goede werk in de kiem wilden smoren.

Haar voorbeeld van liefde zal voor altijd verder gaan en nog veel mensen beïnvloeden. Ook al had ze zelf geen kinderen, zoals mijn grootmoeder, ze gaf haar leven voor de kinderen van God. Haar lijfspreuk was: "Alles wat jullie gedaan hebben voor en van de onaanzienlijksten van mijn broeders en zusters, dit hebben jullie voor mij gedaan."[1] Ze zag Jezus in iedereen die ze hielp. Anderen helpen was haar manier om Jezus te bedanken voor wat Hij voor haar had gedaan door de dingen die Hij ons leerde en Zijn dood aan het kruis.
Waarom zijn er niet meer Moeder Teresa's?

Waarschijnlijk begrijpen de mensen de diepte van Gods liefde voor de mensheid nog niet zo goed als zij dat deed. Ik leer er iedere dag nog over. Zoals er in het oude lied gezongen wordt: "Zo groot, zo groot als de oceaan, zo hoog als de hemel daar boven, zo diep, zo diep als de diepste zee is de liefde van Mijn Heiland voor mij." [2]

1 Mattheüs 25:40 2 Charles A. Miles, 1914

OM OVER NA TE DENKEN

WEES VRIENDELIJK

Wees tegen iedereen beleefd, zelfs tegen degenen die zich onbehouwen tegenover je gedragen; niet omdat ze aardig zijn, maar omdat jij dat bent.

-Auteur onbekend

Het leven is maar kort, maar er is altijd tijd om hoffelijk te zijn.

-Ralph Waldo Emerson (1803-1882)

Geld verdienen is niet alles wat een man te doen heeft in het leven, maar het cultiveren van een vriendelijk hart, dat is pas waardevol in de zaak van het leven.

-Samuel Johnson (1709-1784)

Een vergissing maken die op vriendelijkheid berust is haast nooit een vergissing.

-Liz Armbruster

Hoe ver straalt dat kleine kaarsje! Zo ook straalt een goede daad in een kwade wereld.

-William Shakespeare (1564-1616)

Hoe prachtig kan een dag toch verlopen wanneer vriendelijkheid hem aanraakt.

-George Elliston (1883-1946)

Vriendelijkheid is de taal die de doven kunnen horen en de blinden kunnen zien.

-Mark Twain (1835-1910)

Als je geen greintje liefde in je hart hebt, heb je een verschrikkelijke hartkwaal.

-Bob Hope (1903-2003)

Wees altijd net een ietsje liever dan nodig is. -James M. Barrie (1860-1937)

Ik geloof altijd maar liever het beste van iedereen; het bespaart me zoveel moeite.

-Rudyard Kipling (1865-1936)

Een vriendelijk woord geneest, maar een kwaad woord verwondt.

-Russisch gezegde

Wees niet jezelf, wees een aardiger persoon.

-Mignon McLaughlin (1913-1983)

Wacht niet tot mensen vriendelijk worden; laat hen zien hoe het moet.

-Auteur onbekend

Er is geen betere luisteraar dan een meevoelend oor. -Frank Tyger (1929-2011)

Toen ik nog jong was, had ik bewondering voor slimme mensen. Nu ik oud ben, heb ik bewondering voor vriendelijke mensen.

-Abraham Joshua Heschel (1907-1972)

Niemand heeft ooit maagpijn gekregen van een onaardig woord dat hij inslikte.

-Winston Churchill (1874-1965)

De kracht van een aanraking, een glimlach, een vriendelijk woord, een luisterend oor, een oprecht compliment, of de kleinste zorgzame daad; allemaal hebben ze de macht om een leven volledig te veranderen. Helaas worden ze vaak niet op waarde geschat.

-Leo Buscaglia (1924-1998)

Je kunt een vriendelijke daad nooit te snel doen, want je weet maar nooit hoe snel het te laat zal zijn.

-Ralph Waldo Emerson (1803-1882)

Iemand die tegen jou aardig is, maar een ober onbehouwen behandelt is geen aardig mens.

-Dave Barry

Vanaf vandaag moet je iedereen behandelen alsof je weet dat ze om middernacht gaan sterven. Geef hen alle zorgzaamheid, vriendelijkheid en begrip die je kunt opbrengen, en doe het belangeloos. Je leven zal nooit meer hetzelfde zijn.

-Og Mandino (1923-1996)

OLYMPISCH GELOOF

Door Gabriel Garcia Valdivieso

De Olympische zomerspelen van 2016 die in Rio de Janeiro gehouden werden kenden een aantal waarlijk opwindende momenten. Atleten van 28 sporten en 41 vaardigheden deden ons verbaasd staan over hun talent, hun durf, volharding en fysieke en mentale bekwaamheid. Maar als je het mij vraagt was er een aspect aan deze Olympische competities dat nog helderder scheen dan de medailles; de rol die geloof speelde in het leven en de sportcarrière van veel van de deelnemers.

Ik ben een enthousiast fan van de Olympische spelen. Ik kijk er al jarenlang naar en ik kan getuigen dat ik tijdens deze laatste Spelen meer uitingen van geloof van de kant van de deelnemers heb gezien dan ooit tevoren. Laten we er eens een paar bekijken.

De Ethiopische atlete Almaz Ayana brak het record voor de 10.000 meter wedloop met 14 seconden. Dit was zo'n ongelooflijke prestatie dat men direct dacht dat er bedrog in het spel was. Maar de atlete verzekerde op serene toon: "Mijn doping is mijn training en mijn doping is Jezus. Er is niets anders gaande. Ik ben zo

"Nu wij door zo'n menigte geloofsgetuigen omringd zijn, moeten ook wij de last van de zonde waarin we steeds weer verstrikt raken, van ons afwerpen en vastberaden de wedstrijd lopen die vóór ons ligt. Laten wij daarbij de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooier van ons geloof."[8]

doorzichtig als glas."

Het verhaal van de zwemmer Michael Phelps is opmerkelijk. Ofschoon hij ongeëvenaarde resultaten behaalde tijdens de voorgaande Olympische Spelen, werd hij deze keer zo gedesillusioneerd dat hij er aan dacht om zelfmoord te plegen. Hij zat midden in een sombere periode toen een vriend hem een exemplaar van het beroemde boek 'Doelgericht leven' door de Christelijke schrijver Rick Warren gaf. Hij kreeg weer hoop en toen kreeg hij zijn leven weer op de rails door een hernieuwde connectie met God.

Er waren maar weinig mensen die een zilveren medaille als mogelijkheid zagen voor de lichtgewicht bokser Yuberjen Martinez. Toen zijn moeder geïnterviewd werd over de grandioze prestatie van haar zoon, legde ze uit dat ze God jaren geleden gezegd had: "Ik geef U dit kind. Doe met hem zoals U wilt."

Omar McLeod van Jamaïca won de 110 meter hordeloop met een grote afstand, en brak uit in lofprijzing toen hij over de finishlijn kwam, schreeuwend: "Dank U Jezus!"
Simone Manuel vestigde een nieuw Olympisch record tijdens de 100 meter vrij zwemmen. Zij was de eerste Amerikaanse vrouw van Afrikaanse afkomst die een gouden medaille won tijdens een zwemonderdeel. Na de competitie getuigde ze: "Ik kan alleen maar zeggen dat God alle eer toekomt." Nog een veelbelovende Amerikaanse zwemster die verscheidene gouden medailles heeft gewonnen is Katie Ledecky. Zij verkondigt: "geloof is een deel van wie ik ben."

Het rugby team uit Fiji won de eerste gouden medaille in de geschiedenis van hun land toen ze al hun sterke tegenstanders versloegen, inclusief Engeland met 43-7. Aan het einde van de wedstrijd zong het team

gezamenlijk een hymne waarin voorkomt: “Door het bloed van het Lam en het Woord van de Heer, hebben wij overwonnen.”

Waarom zou geloof nou zo belangrijk zijn bij sport? Ik denk dat het iets te maken heeft met uithoudingsvermogen, balans, welzijn en het optimisme dat er uit voortvloeit. Eigenlijk geldt dit voor iedere uitdaging die we aangaan. In de bijbel wordt het herhaald; de psalmschrijver zong: “met u storm ik af op een legerbende, met mijn God beklim ik de hoogste muur. Hij geeft mij voeten snel als hinden.”[1] “Gelukkig wie bij u hun toevlucht zoeken, met in hun hart de wegen naar u.”[2] “De macht is aan God.”[3]

Als we onze zwakheden en onvolkomenheden herkennen, staan we open voor Gods kracht. “Hij geeft de vermoeide kracht, de machteloze geeft hij macht in overvloed. Jonge strijders worden moe en raken uitgeput, zelfs sterke helden struikelen, maar wie hoopt op de Heer krijgt nieuwe kracht, hij slaat zijn vleugels uit als een adelaar, hij loopt, maar wordt niet moe, hij rent, maar raakt niet uitgeput.”[4] Wat een belofte om je eigen te maken voor een competitie! Gelovigen kennen dit geheim. We doen alles wat we menselijk gezien kunnen geven, en we laten de rest aan God over. “Het paard wordt gereedgemaakt voor de strijd, de overwinning hangt af van de Heer.”[5]

De apostel Paulus vergeleek het Christelijk leven vaak met een wedloop. Dat noemen we

geestelijke atletiek. “Broeders en zusters, ik beeld me niet in dat ik het al heb bereikt, maar een ding is zeker: ik vergeet wat achter me ligt en richt mij op wat voor me ligt. Ik ga recht op mijn doel af: de hemelse prijs waartoe God mij door Christus Jezus roept.”[6] Hoogstwaarschijnlijk komt het succes van de atleten die van hun geloof getuigen, of van wie dan ook die op God steunt in alles wat hij onderneemt, door het feit dat we hogere hemelse doelstellingen hebben die niet beperkt zijn tot aardse eer. Dan denken we aan de woorden van de apostel:

“Weet u niet dat van de atleten die in het stadion een wedloop houden er maar één een prijs kan winnen? Ren als de atleet die wint. Iedereen die aan een wedstrijd deelneemt beheerst zich in alles; atleten doen het voor een vergankelijke erekrans, wij echter voor een onvergankelijke. Daarom ren ik niet als iemand die geen doel heeft, vecht ik niet als een vuistvechter die in de lucht slaat. Ik hard mezelf en oefen me in zelfbeheersing, want ik wil niet aan anderen de spelregels opleggen om uiteindelijk zelf te worden gediskwalificeerd.”[7]

“Nu wij door zo’n menigte geloofsgetuigen omringd zijn, moeten ook wij de last van de zonde waarin we steeds weer verstrikt raken, van ons afwerpen en vastberaden de wedstrijd lopen die vóór ons ligt. Laten wij daarbij de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooier van ons geloof.”[8]

---

1 Psalm 18:32-33
2 Psalm 84:5
3 Psalm 62:11
4 Jesaja 40:29-31
5 Spreuken 21:31
6 Filippenzen 3:13-14
7 1 Korintiërs 9:24-27
8 Hebreeën 12:1-2

ONBEZONGEN HELDEN

Door Chalsey Dooley

Alleen God weet van de enorme hoeveelheid heldendaden die iedere dag verricht worden. Als er voor iedere goede daad een medaille werd uitgereikt zou er niet genoeg ruimte zijn aan alle muren van de wereld om die op te hangen! Misschien dacht mijn man Michael daar aan toen hij dit liedje schreef uit waardering voor de vele onbezongen helden:

Ik vroeg me af wat het je gekost had
om zo gewillig je rol te vervullen?
Totdat ik de woorden niet meer kon
inhouden die overliepen in mijn hart:

Jij bent de onbezongen held;
je laat je hoop en dromen varen
zodat anderen mogen vinden waar ze
van dromen.

Je geeft jezelf tot het uiterste,
je houdt aan, wat het ook kost.
Nergens ter wereld is grotere liefde.
Ik heb je allang zo graag willen vertellen,
maar ik vind er geen woorden voor
om de bewondering te tonen
die ik diep van binnen voel.

Al die ongeziene daden
die niemand schijnt te zien
vormen samen je krans in de hemel
die zal stralen in de eeuwigheid.

Ik zou niet kunnen doen wat ik doe
zonder jou die me er bij helpt.
Ons leven zou zo leeg zijn
zonder jouw liefde en trouw.

Een paar avonden geleden was ik samen met mijn zoon aan het lezen in een boek over John Wesley. We kwamen er achter dat hij als kind eens in een brandend huis bekneld had gezeten. Iemand had het in de gaten, klom naar boven en haalde hem er uit.

Wij weten niets over die man en kennen niet eens zijn naam, maar zonder deze anonieme redder zouden talloze levens nooit de kans hebben gekregen om Jezus te leren kennen door de decennia die Wesley heeft gewijd aan het prediken en de actieve bediening voor God.
Zelfs als niemand ooit over ons hoort en we als onzichtbare toneelknechten in een groot spektakel verder leven, laten we die rol dan zo goed mogelijk spelen en anderen zorg en respect geven. Op een dag zien we onze naam misschien in neonletters staan; wie weet wat er voor ons in het verschiet ligt? Maar bovenal zullen we dan de voldoening voelen dat ons leven dat van anderen aangeraakt heeft.

In onze wereld van grote namen blijven onze ware helden vreemd genoeg onbekend. In dit leven van klatergoud blijkt dat de persoon van degelijke waarden die om meer dan zijn beroemdheid bewonderd kan worden vaak de onbezongen held blijkt te zijn.

-Daniel Boorstin (1914-2004)

De oorspronkelijke Engelse tekst:

I saw you when no one noticed,
I watched you from day to day,
Observed your humble spirit,
Admired your simple ways.

I wondered what it had cost you
To so willingly play your part?
Until I could not hold back
The words that filled my heart:

You are the unsung hero
Letting your hopes and dreams go
That other lives may find what they're dreaming of.
Giving yourself to the uttermost,
Holding on, no matter what the cost.
In all the world there is no greater love.

I've wanted so much to tell you,
But words seem so hard to find
To show the admiration
I feel so deep inside.
All of those unseen labors
That nobody seems to see
Are making your crown in heaven
That will shine eternally.

I couldn't do what I do
Without you there to help me through.
Our lives would know an emptiness
Without your love and faithfulness.

<< >>

WAT HET MEESTE TELT

Door Koos Stenger

Ik droomde dat ik aanzat aan een weelderig banket. Alles om me heen straalde in volle pracht en heerlijkheid. Er werden kristallen bokalen gevuld met de beste wijnen en de gerechten die ik het allerlekkerst vond stonden op tafel. Toen kwam het bevel: "Eet en geniet."

Dus at en genoot ik. Toen de desserts geserveerd werden kon ik nauwelijks meer een hap naar binnen krijgen en toen…

…ging de wekker af. Het was zes uur in de ochtend. Ik werd wakker, en drukte met een gefrustreerde zucht op de knop van de wekker en kroop mijn bed uit. Mijn maag knorde en ik sleepte mijn slaperige lichaam naar de keuken. Geen exquise gerechten, geen wijn, geen dessert. Gelukkig had ik nog een pakje havermout staan.

Het eten in onze dromen smaakt lekker en ziet er vaak nog beter uit dan echt eten, maar één ding is lastig; het geeft je geen kracht.

Mensen hebben meer nodig dan voedsel. De diepste honger in het leven van een mens is de honger naar liefde. In ieder hart zit diep verborgen een leeg plekje dat gevuld moet worden, en we zijn allemaal wanhopig op zoek om het op te vullen.

Maar net zoals het heerlijke eten in onze dromen onze magen niet kan vullen, zo zien een heleboel dingen in de wereld er goed uit maar geven geen voldoening.

Onze lichamen hebben fysiek voedsel nodig om te blijven functioneren. Maar onze geest kan alleen maar worden bevredigd met de Grote Geest van Liefde die ons gemaakt heeft. Als we de dingen door elkaar halen en het verkeerde najagen, zullen we op een dag hongerig wakker worden als de wekker van het leven afgaat en we de eeuwigheid in gaan. Dan beseffen we te laat dat we eigenlijk niets gegeten hebben dat echte waarde had.

God geeft ons leven zin. Hij is het doel, het plan en de visie. Alles komt van Hem en alles zou om Hem moeten draaien. Jezus kwam naar de aarde om ons te vertellen dat we geen toevallige ongelukjes zijn in een onbekend universum, maar dat we geschapen zijn naar het beeld van onze hemelse Vader die een plan met ons had en een doel. Er is hoop en we zijn niet zomaar een stofje in het niets in een oceaan van duistere vergetelheid.

Ben jij op zoek naar voedsel dat de honger in je ziel kan stillen? Neem dan heel even de tijd om Jezus in je hart te vragen, zodat je weet wat het is om te zeggen:"Proef en geniet de goedheid van de Heer, gelukkig de mens die bij hem schuilt." [1]

Lieve Jezus, kom alstublieft in mijn leven, vul me met Uw Geest en Uw liefde, en help me om altijd dicht bij U te zijn. Amen.

Psalm 34:9

Mijn nabijheid

Ik ben altijd bij je, Ik sta klaar om je te helpen, je te leiden, je te troosten, je lief te hebben, je te genezen en in je noden te voorzien.

Ik wil graag dat je Mij deelgenoot maakt van ieder aspect van je leven. Ik vraag dit niet omdat ik je wil inkapselen of over je wil heersen, maar omdat Ik van je hou. Ik wil in al je noden voorzien en je beschermen en je overladen met liefde.

Als je Mij betrekt in alles wat je doet, dan wordt onze relatie versterkt. Dan kom je dichter bij Mijn Geest en worden er sterkere banden van liefde en communicatie gesmeed. Hoe meer we communiceren, des te vaker je naar Mij toe zult komen om in Mijn gezelschap te verkeren, des te vaker je Mij zult raadplegen om antwoorden op je vragen te vinden, en hoe meer je Mij betrekt in ieder aspect van je leven, des te grotere voldoening je zult vinden.